

Capella de la Mare de Desemparats

L'Air Bag va ser la salvació de la xofe

Víctimes: arbre, farola i jo, si hi hagués estat

Passeig abans, ara és per a tot. 3 hores atrapat

estev@roure.cat

17/09/2019 nº 148

PARAFRASEJANT

El bisbe de la Garrotxa

Li diuen el bisbe de la Garrotxa, però de bisbe no en té res. És una d'aquelles persones que sempre estan de punyetes, que es foten de tot, a vegades amb molta gràcia. Penso que el motiu li ve de les vegades que s'ha disfressat de bisbe i parla com si actués en una cerimònia litúrgica – no sé si escrita per ell – anomenada “Les absoltes”.

Anant d'excursió es trobaren en una cruïlla i no sabien quin camí agafar per arribar a una ermita. Mentre discutien s'atansà un pagès que semblava de la contrada i decidiren preguntar-li pel camí de l'ermita i si hi estarien gaire per arribar-hi.

- Mestre anem bé per arribar a l'ermita?, i quan hi estarem, per arribar-hi?.
- Aneu bé, i mireu -- va contestar l'home -- quan hi fèiem obres, des d'aquí mateix portàvem un sac de pòrtland de cinquanta quilos a l'esquena i hi estàvem mitja hora.
- Bé, però -- va dir el bisbe de la Garrotxa -- on el trobaré jo ara un sac de pòrtland de cinquanta quilos?.
- Em voleu acollonar o què? -- va dir el pagès tot enfurismat.

L'Àguila de Sant Ferriol

El 16 de setembre vàrem anar i sentir com ballava l'Àguila de Sant Ferriol, tot pensant que seria com era abans, en la meva joventut i la sorpresa va ser decepcionant: No vam escoltar el que fins un temps havia estat, per a mi més o menys clàssic:

Dia de Sant Ferriol
Ballarem si déu vol
N'hem perdut el tamborino
I n'hem trobat un flabiol.

Una vella l'ha trobat
Es pensava que era un gat
L'ha lligat amb quatre vetes
I l'ha engegat a fer punyetes.

Vam escoltar, més o menys, els inesperats Muuus . . . que tocaven els grans tambors imitant les vaques, tan si ballaven soles com si ho feien tots junts. No comprenc que s'hagin canviat la clàssica àguila per bous o vaques simulades.